

Det er jo den stik modsatte argumentation, miljøministeren har stået for. Jeg vil anbefale, at man studerer det ret geniale træk, der er lavet dér, som aldrig kom til at betyde, at man modregned støtten; man gjorde det bare uinteressant.

Det andet, jeg gerne vil spørge hr. Peder Sass om, er: Hvilke andre midler vil hr. Peder Sass så bruge? Jeg kan kun se ét, og det er at forhøje licensen for at give Danmarks nationale kanaler mulighed for at byde op i den internationale konkurrence, der også er på mindre nationale begivenheder; for det er også det, det drejer sig om nu.

Så jeg vil gerne spørge hr. Peder Sass, om det er den vej, man vil gå, eller om Socialdemokratiet overhovedet ikke tror, der er noget problem.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Der har igennem mange år været en god tradition for, at idrættens organisationer og andre tilsvarende interesseorganisationer har haft en fornuftig dialog med det politiske ansvarlige system, og det vil i dette tilfælde være Folketinget eller Folketingets partier.

Jeg er ikke spor i tvivl om, at den videre drøftelse om disse ting, om idrætten og idrættens interesser på det her område, vil foregå ved en dialog mellem os og idrætten. Det er også det, der bl.a. fremgår af den idrætspolitiske redegørelse, som vi senere skal behandle. Også her vil det bygge på, at der tages en dialog mellem idrættens organisationer og det politiske system, og at vi derigennem kan skabe det grundlag, der er nødvendigt.

Helge Sander (V):

Enhedslisten fokuserer på to forhold, som Venstre er meget optaget af. Det er dels sikringen af public service, altså alsidighedsforpligtelsen, og så det, at der er gode muligheder for at se de store nationale begivenheder.

Men allerede første runde her har jo vist, hvor vanskeligt et spørgsmål det er, vi har til debat i dag.

Jeg ved udmærket godt, at alle forventer at se Brian Laudrup, Anne Dorte Tanderup, Bjarne Riis og naturligvis Kronprins Frederiks bryllup, den dag dette måtte blive aktuelt, selv om det måske ikke i denne sammenhæng er det største problem. Men inden vi kan opfylde disse ønsker, må vi have afklaret forudsætningerne, og det bliver ikke så let. Det bliver endda meget vanskeligt.

Jeg har prøvet at konkretisere nogle spørgsmål i mit indlæg, som jeg vil bede – og jeg må så også sige ikke ministeren, men i første række hr. Bent Hindrup Andersen – om at svare på, da det er Enhedslisten, der har rejst denne sag. For den er absolut interessant, men den kommer på et tidspunkt, hvor jeg synes, det er utrolig vanskeligt at tage stilling til de her ting, fordi der er så mange uafklarede forhold.

For det første vil jeg gerne spørge, om man i det hele taget kan disponere over idrætsarrangementer. Som hr. Hindrup Andersen fremstiller det, er der så ikke tale om direkte ekspropriation, og må vi ikke forvente, at der i kølvandet på den beslutning, som Enhedslisten ønsker, vil komme en række retssager med krav om betydelige erstatningssummer? Jeg kan ikke forstille mig det anderledes.

Jeg vil gerne tage et enkelt eksempel, som også viser, at dagsordenen, som Enhedslisten har forfattet, ikke holder ret langt. Man taler nemlig om i dagsordenen, at man skal sørge for, at de, der modtager offentlig støtte, får fradrag.

Jamen det er jo således, at en af de ting, som Enhedslisten og andre, der deltager i denne debat, tænker på, selvfølgelig er vores fodboldlandshold. Hvis det er sådan, at der spilles en landskamp mod Spanien i Madrid, er det jo ikke dansk fodbold – som for øvrigt for den professionelle dels vedkommende ikke får offentlig støtte – der er arrangør, det er det spanske fodboldforbund, som har eneretten til at sælge billetter til kampen til så mange pesetas, man vil, til at sælge reklamerne omkring stadion til den pris, man vil, og til at sælge tv-rettighederne til den pris, man vil. Derfor kan man ganske enkelt ikke umiddelbart realisere det ønske, som hr. Bent Hindrup Andersen fremsætter i sit forslag.

Så ved jeg godt, at man forestiller sig, at det udkast, det forslag til direktiv, som blev behandlet i Europaudvalget i fredags, og som har været til debat i flere sammenhænge her i landet de sidste par uger, skal gå ind og hjælpe, for så håber man på, at det spanske tv, den spanske regering vil sætte kampen Spanien-Danmark på listen over de begivenheder, der skal transmitteres til public service-kanaler. Det kan redde hr. Bent Hindrup Andersen, men hvis man ikke gør det, så kan det ikke holde vand. Det var spørgsmål nr. 1.

Mit næste spørgsmål er: Hvad skal betalingen være? Vi taler her om nogle kæmpestore arrangementer, som jeg efter at have lyttet til hr. Bent Hindrup Andersen i dag ikke rigtig kan forestille